

Co se skrývá za „Tatarsko–Mongolským jhem“?

Zdroj: <http://leva-net.webnode.cz/products/co-se-skryva-za-tatarsko-mongolskym-jhem-/>

© Igor Tišenkov, 7.8.2010 ([zdroj](#)). Překlad Aien.

Poznámka leva-net: Následující text se zabývá jedním z „nejgrandióznějších“ podvodů historie, vybájení „Zlaté Hordy“, Tatarů/Mongolů kteří po celý středověk „ohrožovali“ Evropu.. Jak se v poslední době ukazuje často, vše je opět naprosto jinak. „Investoři do historie“ za tímto účelem změnili i smysl slov – vtip je v tom, že původní význam slova, které v ruštině znamená dnes „jho“, byl - „**pořádek**“! Touto jednoduchou „fintou“ se tahem pera z „**pořádku obnoveného tartary**“ (po rozvrácení Kyjevského knížectví oddíly křižáků pozvaných knížetem Vladimírem) stane rázem „**Tatarské jho (okupace)**“. Vynalézavost se těmto „investorům do historie“ rozhodně upřít nedá... Více informací o „pokřesťanství“ Kyjevské Rusi najdete [zde](#), [zde](#) a [zde](#).

Nutno říct, že ačkoliv z našich zemí (Čechy, Morava, Slovensko) se podobně přesné informace nezachovaly, je na místě předpokládat, že podobný „scénář“, i když možná ne tak drastický, se odehrál i u nás..

Existuje velké množství faktů, které nejenom že jednoznačně zpochybňují hypotézu o „tatarsko-mongolském jhu“, ale mluví i tom, že historie byla pokroucena záměrně, že se to dělo s přesně určeným cílem...Ale kdo a proč záměrně překroutil dějiny? Které události chtěli skrýt a proč?

Analýzou historických faktů jasně uvidíme, že „tatarsko–mongolské jhu“ bylo vymyšleno proto, aby zakrylo důsledky obracení Kyjevské Rusi na křesťanskou víru. Vždyť toto náboženství se zdaleka nezavádělo mírovým způsobem. Během „pokřesťanštění“ byla povražděna většina obyvatelstva Kyjevského knížectví. Jednoznačně uvidíme, že síly, které stály za zaváděním tohoto náboženství, následně také změnili historii a upravili historická fakta v zájmu svých cílů.

Daná fakta jsou známa historikům a nejsou tajností, jsou veřejně dostupná a každý zájemce je může bez problémů najít na Internetu. Když opustíme vědecké výklady, které jsou dostatečně široce rozvedeny, vybereme základní fakta, které POTRVZUJÍ velkou lež o „tatarsko–mongolském jhu“

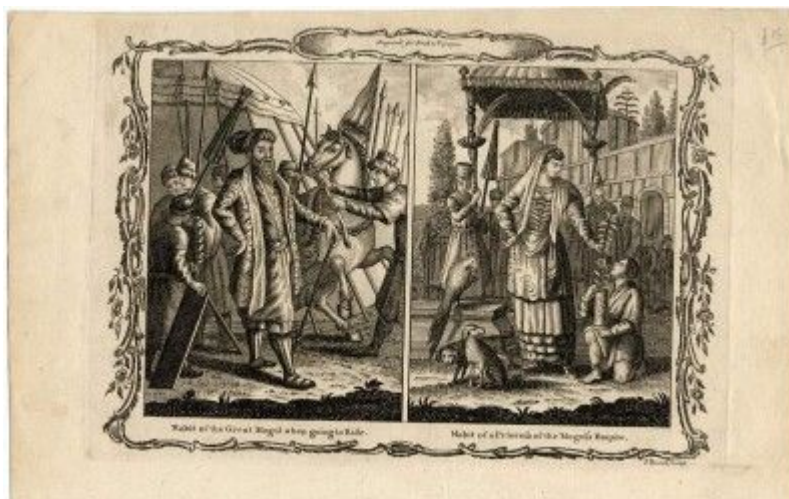
1. Čingischán

Dříve na Rusi odpovídali za řízení státu dva vládci: kníže (Kniaz) a chán (Khan). Kníže odpovídal za řízení země v době míru. Chán neboli „vojenský kníže“ vzal do svých rukou vládu (otěže vlády) v čase války, v mírových časech měl zodpovědnost za přípravu armády (hordy) a udržení její bojové připravenosti.

Čingischán - to není jméno, ale titul „válečného knížete“, který odpovídá současnému titulu „nejvyšší velitel armády“. Lidí, kteří nosili tento titul bylo několik. Nejznámějším z nich byl **Temujin**, toho mají lidé na mysli, když mluví o Čingischánovi.

V dochovaných historických dokumentech je tento člověk popsán jako vysoký voják s modrýma očima, bílou kůží, mocným ryšavým a hustým vousem. To jasně neodpovídá vzhledu mongolské rasy, ale plně odpovídá popisu slovanského vzhledu (L.N. Gumiljov-Stará Rus a Veliká step“)

V současném Mongolsku není ani jedna pověst (legenda), ve které by se mluvilo o tom, že tato země v minulosti dobyla téměř celou Evropu, stejně jako o žádném velkém dobyvateli Čingischánovi... (N.V. Levašov [„Viditelná a neviditelná genocida“](#))

Dobové vyobrazení "Mongolů", podle středověkých cestovatelů...

(více najdete ve zdejší fotogalerii)

2. Mongolsko

Státní útvar Mongolsko se objevil až v třicátých letech 20. století, kdy ke kočovníkům žijícím v poušti Gobi přijeli bolševici a oznámili jim, že jsou potomky velkých Mongolů a jejich rodák (soukmenovec) založil ve své době velikou říši, čemuž se oni velmi divili a zaradovali se. Slovo „mogul“ má řecký původ a znamená „velký“. Tímto slovem Řekové označovali naše předky – Slovany. Žádný vztah k označení jakéhokoli národa toto slovo nemá (N.V. Levašov „Viditelná a neviditelná genocida“).

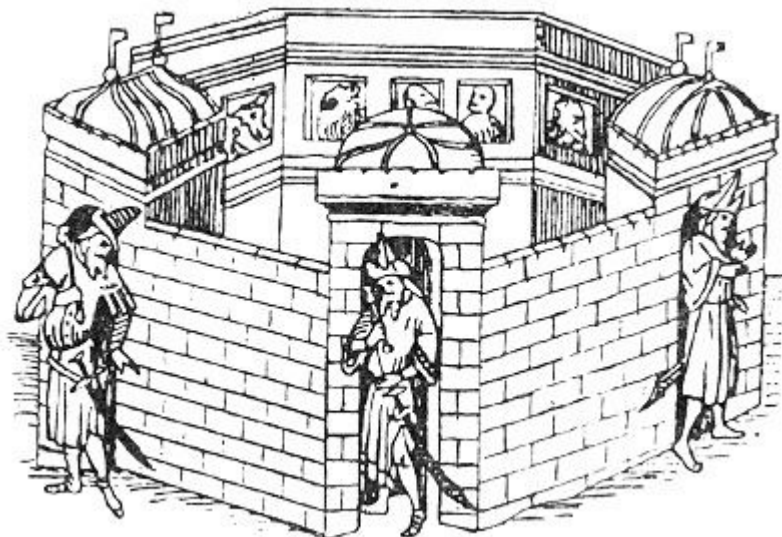
3. Složení „tatarsko-mongolské“ armády

70-80% „tatarsko-mongolské“ armády tvořili Rusové, zbylých 20-30% byli menší národy Ruska, stejně jako dnes. Tento fakt viditelně potvrzuje [fragment ikony](#) (obrazu) Sergeje Radoněžského „Kuliovská bitva“. Je na něm jasně vidět, že na obou stranách bojují stejní vojáci. Tato bitva mnohem víc připomíná občanskou válku než boj proti cizímu uchvatiteli...

4. Jak vypadali „tataři-mongolové“?

Obraťme pozornost na obrázek [pomníku Jindřicha II. Pobožného](#), který byl zabit na Lehnickém poli. Nápis je následující: „Tělo Tataru pod nohama Jindřicha II., vládce Silezie, Krakova a Polska, se nachází na jeho hrobě (náhrobku) ve Vratislavi, byl zabit v bitvě u Lehnice 9. dubna 1241.“ Jak vidíme, tento „Tatar“ má čistě ruské vzezření, oděv a zbraň. Na následujícím zobrazení – „Chánův palác v hlavním městě mongolské říše Chanbaliku“.

Co je zde „mongolského“ a co „čínského“? Znova, jako v případě náhrobku Jindřicha II. - lidé jsou jasně slovanského typu oblečení. Ruské kaftany (dlouhý kabát), střelecké štíty (nebo přilbice), ty samé mohutné vousy, ty samé tvary ostří šavlí. Střecha vlevo je prakticky přesná kopie střech staroruských sídel (A Buškov, „Rusko, které nebylo“)

5. Genetická expertíza

Podle posledních objevů získaných genetickým výzkumem se ukázalo, že Tataři a Rusové mají velmi podobný genom. Naproti tomu je obrovský rozdíl mezi genomy Rusů a Tatarů na jedné straně a Mongolů na druhé. „Rozdíl mezi genofondem ruským (plně evropským) a mongolským (středněasijským) je tak velký, jako by to byly [úplně jiné světy](#)...“

6. Dokumenty o době „tatarsko-mongolského jha“

Z doby „tatarsko-mongolského jha“ se nezachoval žádný dokument v tatarském nebo mongolském jazyku, ale existuje mnoho dokumentů z té doby v ruštině.

7. Nedostatek objektivních důkazů, potvrzujících hypotézu o tatarsko-mongolském útlaku

V současnosti nemáme žádné originály jakýchkoli historických dokumentů, které by objektivně dokazovaly, co byl tatarsko-mongolský útlak. Za to existuje množství podvrhů, které nás mají přesvědčit o pravdivosti výmyslu pod názvem „tatarsko-mongolský útlak (jho)“. Toto je jeden z podvrhů : tento text se nazývá „ Slovo o zkáze ruské země“ a v každé vydané části se odvolává na dochované úryvky ztraceného poetického díla ...“O tatarsko-mongolském vpádu“

„O, nádherně světlá a překrásně vyzdobená země Ruská! Mnohými krásami proslavena jsi : mnoha jezery se pyšníš, řekami a prameny mohutnými, horami pokrytými houštinami, vysokými doubravami, čistými poli, divokou zvěří, různorodým ptactvem, nesčíslnými městy velkými, místy slavnými, sady klášterů, chrámy božími u knížaty přísnými, bojary čestnými a velmoži mnohými, Všeho máš nadbytek země Ruská, ó pravoslavná víro křesťanská!“

V tomto textu není žádná zmínka o „tatarsko- mongolském útlaku“, ale zato je v tomto „starém“ dokumentu tento výmysl: „Všeho máš nadbytek, země Ruská, ó pravoslavná víro křesťanská!“.

Do církevní reformy patriarchy Nikona, která provedena uprostřed 17. století, křesťanská víra v Rusku se nazývala **pravověrná**. **"Pravoslavná"** se začala nazývat až po této reformě....To dokazuje, že tento dokument nemohl být napsán dříve než v druhé polovině 17. století a k době „ tatarsko-mongolského jha“ nemá žádný vztah...

Na všech mapách, které byly zhotoveny do roku 1772 a později nebyly upraveny, můžeme vidět následující obrázek (situaci). Západní část Ruska se nazývá [Moskovia](#), nebo Moskovskja Tartaria ([Muscovite Tartary](#))..- V této malé části Ruska vládla dynastie Romanovců. Moskevský car se až do konce 18. století nazýval vládcem Moskevské Tartarie nebo Moskevským knížetem. Zbylá část Ruska zajímavě prakticky celou rozlohu Eurasie na východě a jihu od Moskevského Knížectví se tenkrát jmenovala Velká Tartarie (Great Tartary / Tartaria Magna) neboli Ruská Říše. ([podívejte se na mapu](#))

V 1. vydání Britské encyklopedie z roku 1771 je o této části Ruska napsáno následující:

*„ Tartarie, velká země v severní části Asie hraničící na severu a západě se Sibiří se nazývá Velká Tartarie. Ti tartaři, kteří žijí jižně od Sibíře a Moskovie se nazývají Astracháňskými, Čerkeskými a Dagestánskými Tartary žijícími severozápadně od Kaspického moře, Kalmičtí Tartaři jsou obyvatelé země mezi Sibiří a Kaspickým mořem, Uzbečtí Tartaři a **Mogulové** žijí severně od Persie a Indie a nakonec Tibetští žijí severozápadně od Číny...“* (viz. ["Food RA"](#))

8. Jak vznikl název Tartaria

Naši předkové znali zákony přírody a skutečnou podstatu vesmíru, života a člověka, ale stejně jako dnes nebyla úroveň rozvoje jednotlivých lidí stejná. Lidé, kteří došli ve svém vývoji dál než ostatní a kteří byli schopni ovládat prostor a

hmotu (ovlivňovat počasí, léčit, vidět do budoucnosti atd.) byli nazýváni Volchvové, a ti z Volchvů, kteří ovládali prostor na planetární úrovni a dál (dokončili planetární cyklus evoluce a začali vesmírný), „Bohové“.

To znamená, že pro naše předky mělo slovo Bůh jiný význam než dnes. Bohové byli lidé, kteří na své cestě vývoje došli mnohem dál než většina ostatních. Pro obyčejného člověka byly jejich schopnosti neuvěřitelné, nicméně, „Bohové“ byli stále lidé, měli svá omezení a dělali také chyby.

Naši předkové měli za patrona země Tarcha Perunoviče, nazývaný také Dažd'bog („Davající bůh“ -dal Slovanům-Árjům Vědy) a jeho sestra byla Bohyně Tara. Tito Bohové pomáhali lidem v řešení problémů, na které sami nestačili. Tak např. Tarch a Tara učili naše předky jak stavět domy, obdělávat zemi, písmu a mnohému jinému, co bylo nezbytné pro přežití po katastrofě (způsobená válkou a dopady úlomků měsíce Fatta na zemi před 13019 lety) a pro obnovení civilizace.

Proto naši předkové (myšleno Rusů) ještě nedávno říkali cizincům: „Jsme děti Tarcha a Tary“. Říkali to proto, že vzhledem ke svému osobnímu rozvoji byli „děťmi“ oproti evolučním stupni na kterém operovali „bohové“ Tarcha a Tary. Obyvatelé cizích zemí nazývali naše předky Tarchtary a později kvůli těžké výslovnosti Tartary. Z toho pochází název země - Tartaria.

9. Pokřesťanštění Rusi

Někteří se mohou ptát, proč mluvíme o pokřesťanštění Rusi. Je pro to velmi pádný důvod. Pokřesťanštění zdaleka neproběhlo mírovým způsobem, spíše naprosto opačně...do té doby prakticky všichni uměli číst, psát a počítat (viz kapitola „[Ruská kultura je starší než evropská](#)“). Vzpomínám na školní dějepis- nevzdělání negramotní- rolníci, kteří si vzájemně psali dopisy na březové kůře z jedné vesnice do druhé.

Naši předkové byli védického světového názoru, jak jsem psal výše, to nebylo náboženství. V libovolném náboženství jsou věřící vedeni k uznání dogmat a pravidel bez hlubokého pochopení, proč je to či ono dělat přesně tak a ne jinak. Védický světový názor umožňoval lidem poznání skutečných přírodních zákonů, pochopení toho jak funguje svět, co je dobré a co špatné (co funguje a co ne, co má jaké důsledky....)

Lidé viděli co se stalo po „pokřesťanštění“ v sousedních zemích, jak se pod vedením církve úspěšná, vysoce rozvinutá země se vzdělaným obyvatelstvem, během několika let noří do nevědomosti a chaosu, kde číst a psát uměli jen představitelé aristokracie a to ještě zdaleka ne všichni.

Všichni tehdy dobře chápali, co přináší „Řecké náboženství“ (Greek Religion), jak se tehdy nazývalo křesťanství, které chtěl zavést na Kyjevské Rusi kníže Vladimír a ti, kteří stáli za ním. Proto nikdo z obyvatel tehdejšího Kyjevského knížectví (provincie, která se odtrhla od Velké Tartarie) nespěchal s přijetím tohoto

„náboženství“. „Svatý“ Vladimír tehdy pozval do země oddíly křižáků a začal vynucovat přestup na nové náboženství silou ohněm a mečem.

V procesu „pokřesťanštění“, za 12 let násilné christianizace bylo vyvražďeno (bez slitování) prakticky všechno dospělé obyvatelstvo. Protože vnútit takové učení bylo možno jen nerozumným dětem (~do 10 let věku), které kvůli svému mládí ještě nepoznaly že toto náboženství z nich dělá otroky ve fyzickém i duševním smyslu. Všechny, kteří odmítli přistoupit na tuto víru, zabíjeli. To potvrzují následující fakta : Jestliže před christianizací bylo na území Kyjevské Rusi 300 měst a 12 milionů obyvatel, po ní zůstalo jen 30 měst a 3 miliony obyvatel! 270 měst bylo zbouráno a 9 milionů lidí povražďeno! (Dij Vladimír, „ [Rus pravoslavná před přijetím křesťanství a po něm](#)“)

Bez ohledu na to, že prakticky všichni dospělí lidé Kyjevské Rusi byli povražďeni „svatými“ křtíteli, védická tradice nezanikla. Na území Kyjevské Rusi vzniklo tzv. „dvojvěří (dvojí víra – jedna navenek, jiná skutečná). Velké většina obyvatel formálně přestoupila na novou „víru otroků“, ale pokračovala ve védických tradicích, ovšem tajně. Tento jev se ujal nejenom v lidových masách, ale i v části vládnoucí elity. Takový stav věcí trval až do reformy patriarchy Nikona, který konečně vymyslel, jak všechny oklamat.

Ale Slovanská Védická Říše (Velká Tartaria) se nehodlala klidně dívat činy svých nepřátel, kteří povražďili tři čtvrtiny obyvatel její provincie. Odvetné akce nemohly být okamžité, protože armáda Velké Tartarie byla zaměstnána konflikty na dálnovýchodních hranicích. Odvetná opatření Védické říše byla uskutečněna s odstupem, a tato událost vešla do současné historie v pokřivené podobě pod názvem vpád mongolsko-tatarských hord Batu-chána do Kyjeva.

Až v létě roku 1223 dorazila vojska Tartarie k řece Kalka. Sjedené vojsko Polovců a kyjevských knížat bylo kompletně zničeno. To jsme se učili v hodinách dějepisu, ale nikdo neuměl uspokojivě vysvětlit, proč kyjevská knížata bojovala s nepřítelem tak „laxně“ a proč mnozí dokonce přecházeli na stranu „Mongolů“?

Příčina této nesrovnalosti byla v tom, že kyjevská knížata, která přijala cizí víru, přesně věděla kdo a proč přišel...

Takže se nekonal žádný mongolsko-tatarský vpád ani útlak, ale návrat vzbouřených provincií pod křídla metropole a nastolení pořádku. Batu-chán měl za úkol vrátit pod křídla Védické říše západoevropské provincie (státní útvary) a zastavit šíření „náboženství cizáků“ - křesťanství - do ruských zemí. Tyto plány se ale nepovedly na 100%, protože Batu-chán byl přinucen okolností na východních hranicích říše, odvolat vojsko zase zpět. (["Russia in Distorting mirrors, Vol.2"](#))

Závěrem

Po krvavém „křtu“ Kyjevské Rusi prakticky zbyly jen děti a velmi malá část dospělých obyvatel, kteří přijali „křesťanství“ (tehdy pod jménem Řecké náboženství / Greek religion) – 3 miliony lidí z původních 12 milionů obyvatel. Knížectví bylo v troskách, většina měst a vesnic byla zničena a vypálena. Přesně takový obrázek nám kreslí autoři verze o „tatarsko-mongolském“ vpádu, rozdíl je jen v tom, že tyto kruté činy tam údajně spáchali Tataři a Mongolové.

Tak to bylo vždy, vítěz píše dějiny. A je očividné, že proto, aby skryli tyto krutosti spáchané při „křtu“ Kyjevského knížectví a vyloučili všechny možné otázky, vymysleli nakonec „tatarsko –mongolský vpád“. Děti vzdělávali v tradici Řeckého náboženství (kult Dionýsa a později křesťanství) a přepsali historii, ve které všechnu krutost hodili na „divoké kočovníky“ ....

Dodatek Hox: jedna zajímavost - při hledání informací o událostech popsanych v tomto článku jsem narazil na [další zdroj](#), potvrzující, že Zlatá Hordy / Mongolové / Tatarský vpád v Evropě je výmysl, i když další vývody tohoto textu jsou opět v kolejkách "oficiální historie".

